

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

2017

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Ordinær generalforsamling i Dreslette Forsamlingshus, Snave

Tirsdag 6. februar 2018 kl.19.30

1. Dagsorden ifølge vedtægterne
2. Foredrag ved Margit Egdal. Hun vil fortælle om Mormonerne i Utah og udvandringen.
3. Kaffebord pris 40kr.

se Dreslette Portalen angående vedtægter
<http://dreslette.dk/fritid/dreslette-lokalhistorisk-arkiv>

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv blev oprettet i 1979.
På Arkivet finder du mange interessante og spændende
oplysninger fra området.

Så husk - kassér aldrig gammelt materiale.

Det er måske mere interessant, end du tror !

Vi har åbent 1. mandag i måneden kl. 19 - 20

Else Pedersen. Portræt

Else Pedersen, Snave – der i dag er 83 år, har stort set hele sit liv boet i Dreslette Sogn.

Else blev født den 18. juli 1934 som den ældste ud af en søskendeflok på 10.

Elses mormor og morfar – Amanda og Niels Pedersen boede på ejendommen Skovkrogen 2, hvor Else er født. Elses mor Anna tjente på Sandhavegård ved Carsten Jørgensens forældre. Elses far Magnus Jørgensen - der kom fra Skibbild ved Herning – tjente på Aakærgård ved Lars Rasmussens forældre og, som ansat på to nabogårde, lærte de to unge mennesker hurtigt hinanden at kende og blev kærester. Dette resulterede i, at Anna blev gravid med Else, og da Annas forældre var meget missionske, var det vigtigt for dem at få de unge mennesker gift hurtigst muligt. Så i foråret 1934 blev Anna og Magnus gift.

Efter Anna og Magnus var blevet gift, købte de hus på Søbrovej 44 og boede her et par år. Huset kostede kr. 2000,-.

Herefter flyttede familien til Gl. Skolevej 7, hvor Magnus var forpagter. Her boede familien en del år – børneflokken var efterhånden på 5 – dengang var det med koldt vand fra en pumpe udenfor og wc i gården, så det var hårdt arbejde at være husmor med en så stor familie. Familien var stort set selvforsynende, da der både var køer, grise, høns og en hest. De havde også et lille ekstra job med at kræve sygekassepenge ind hver 3. måned for at tjene lidt ekstra til den store familie.

Else mindes, at da hun var omkring 8 år skulle hun skifte ble på en af sine søskende, fordi hendes mor ikke var hjemme. Det var første gang, hun selv skulle gøre dette, men hun havde jo set, hvordan hendes mor altid udførte dette arbejde med barnet i sit skød. Det voldte dog Else en del vanskeligheder med bleskiftet. Set i bakspejlet – kan hun godt i dag forstå, at det selvfølgelig var fordi, hendes skød

ikke var stort nok til at have et barn liggende – men undrer sig også over, at hun slet ikke tænkte på at lægge både ble og barn på gulvet i stedet.

Else kan huske 9. april 1940, hvor tyskerne besatte Danmark. På det tidspunkt havde familien brændekomfur og bl.a. en primus til at varme vand på. Da hun hørte en brummende lyd, troede hun, at det var primussen til kogende vand, der brummede – men det var tyskernes flyvemaskiner, der fløj lavt ind over området i Mullerød. Elses fars kommentar var: ”Det er Hitler, der vil til Norge”. Else husker, at hun var meget bange, selv om hun egentlig ikke vidste, hvad det var, der skete.

Fra krigens tid husker Else også, at der som erstatning for sukker blev lavet roesukker og sirup, desuden blev der også lavet kartoffelmel. Men - øllebrød med sukkerroesirup smagte nu ikke ret godt, fortæller Else.

Else mindes ikke, at livet på landet ændrede sig ret meget på grund af krigen. Få gange gik familien i dækning i kælderen, når der kom fly. Der var blandt andet store bombekrattere i Skårup i Høed og i Sønderby. Else kan ikke huske, om der blev skudt fly ned.

Else mindes en episode fra krigen, hvor et hus i Sønderby Bjerger ved en fejl var blevet bombet. Huset blev lidt af et tilløbsstykke for beboerne fra de omkringliggende sogne. Else husker, at hendes forældre også tog deres cykler og skulle bese det beskadigede hus. Efter hjemkomsten fortalte Elses mor ikke så meget om skaderne på huset, for det, der havde gjort størst indtryk på Elses mor, var at folk plukkede æbler fra familiens æbletræer og spiste dem – mens de så på det udbombede hus.

Den 5. maj 1945 husker Else, fordi nabokonen kom ind til dem for at være med til at fejre friheden. Naboens mand var et par dage før cyklet til Jylland for at være sammen med sin familie – og var derfor ikke hjemme.

I december 1945, hvor Else var 11 år, købte Anna og Magnus ejendommen i Ungersbjerger – Ungersbjerger 20. Her var der 15 tønder land jord til. Denne ejendom blev rammen for familien i mange år fremover, og der kom yderligere 5 børn til.

Den dame, som havde solgt gården i Ungersbjerg til Elses forældre, havde ikke haft held til at finde en anden bolig. Hun fik derfor lov til at blive boende på et værelse i huset, indtil hun fandt anden bolig. Det tog nok lidt længere tid end beregnet fra sælgers side, og en dag hørte hun, at Else omtalte vandpumpen, der var placeret på gårdspladsen, som ”en gammel møgpumpe”. Else blev skældt ud af hende og blev belært om, at ”en gammel møgpumpe” var det i hvert fald ikke”. Else tog ”kampen” op verbalt og råbte nogle mindre pæne gloser efter hende. Men det var ikke så godt, for var der noget, børnene var blevet opdraget til, så var det, at de skulle opføre sig ordentligt overfor andre mennesker. Så nu var det Magnus, der talte store formanende ord til Else.

Under krigen og i årene derefter opstod der stor vareknaphed. Blandt andet var det svært at få tobak. Derfor begyndte mange gårdejere at avle tobak. Naboen i Ungersbjerg avlede også tobak, så naboens børn og Else samt nogle af hendes

søskende fik fat i noget af det lokalt avlede tobak, rullede det i wc-papir, og røg så cigaretterne på vej til skole.

Else og hendes søskende gik i Mullerød skole. De skød ofte genvej ind igennem skoven over Rævebjerg og kom ud på vejen igen ved Teglværkshuset. Lærerne ved Mullerød skole på daværende tidspunkt var lærer Skovenborg og Frk. Sellebjerg. Lærer Skovenborg var en striks person. Når han i sin fritid cyklede eller kørte i bil og kom forbi nogle af eleverne – skulle pigerne neje, og drengene skulle bukke og tage deres hue af.

Engang lærer Skovenborg kom forbi hjemmet i Ungersbjerg, og Jørgen (Elses lillebror) stod på gårdspladsen – bukkede Jørgen ikke som dikteret. Næste dag måtte han så stå ret for Skovenborg, men da Jørgen kækt svarede, at han da ikke behøvede at bukke, fordi han stod på egen grund, – fik han nogle drag af spanskkrøret. Else mindes, at der var megen korporlig afstraffelse.

Else og hendes klassekammerater har senere ved en elev-fest konfronteret lærer Skovenborg med hans hårdhændede behandling af skolebørnene – men dennes kommentar var, at det ikke passede. Men – det gjorde det - understreger Else.

Allerede omkring sin konfirmation kom Else ud at tjene om vinteren på nærliggende gårde - bl.a. på Aakærgård, hvor Arne var blot 2 år, og lillesøsteren fyldte 1 år den dag, Else kom i tjeneste dér den 1. november. På Aakærgård kom Inge (Arnes mor) med en spand ål og bad Else om at få dem flået. Ålene havde karlene været på isen og stanget. Inge tog derefter i byen og overlod ålene til Else, for - som hun sagde:

”du skal jo lære det”. Else lærte også at flå harer, mens hun var på Aakærgård. Hun brød sig hverken om at flå ål eller harer, men syntes, at ålene var de værste.

Om sommeren skulle Else hjælpe forældrene hjemme på ejendommen - der var nok at se til med en stor børneflokk og en del arbejde med afgrøderne i marken.

Else nåede at være en vinter ved Sognefogeden i Dreslette, og en vinter på Hvedholm, som dengang var en afdeling af Middelfart psykiatriske afdeling for ældre personer. Else mindes, at det var som ren opbevaring af de ældre. Hun var dog i køkkenet og havde ikke plejeopgaver for de ældre indlagte borgere.

Else har også været på Højbo i 3 måneder, mens familiens ældste datter var på efterskole. Fruen i huset holdt meget på, at Else skulle være hjemme kl. 22.00 og gå direkte hjem efter møderne i missionshuset. Engang måtte Else gemme en veninde i klædeskabet, fordi Elses gæster også skulle forlade Højbo senest kl. 22.00. Men pigerne havde det sjovt – og glemte tiden – og pludselig var husmoderen og hendes mand hjemme igen. Else kan ikke huske, hvor lang tid veninden stod i klædeskabet.

Pigeværelserne var i øvrigt ikke opvarmet dengang. Den daglige vask foregik fra et fad med koldt vand, så det var ikke altid, det blev gjort så grundigt. Det eneste sted, Else tjente, hvor der var varme på værelset, var på Hvedholm. I den sparsomme fritid Else havde, kom hun meget i KFUM&K - her spillede hun bl.a. håndbold om sommeren på ”kolort-stadion” – stadion hed sådan i folkemunde, fordi

sportspladsen var på en mark, hvor der gik køer og græssede, og her lå en del kokasser, som man helst ikke skulle træde i – og ellers kom hun til møderne i missionshuset. I Snave var modstykket til KFUM&K ”Ungdomsforeningen”, og de to ungdomsforeninger spillede ofte håndboldkampe om sommeren på Søbjerg. For Else faldt det naturligt at deltage i møderne i missionshuset og arrangementerne i og omkring missionshuset, fordi hun ofte tjente på gårde, hvor børnene også kom i missionshuset, og så kunne de jo lige så godt følges.

Der var dog en gang, hvor Else havde set frem til at skulle til bal i forsamlingshuset. Det var i forbindelse med et sportsstævne med efterfølgende bal. Men samtidig havde hendes venindes mor arrangeret fødselsdag for veninden – og Else kunne ikke lide at sige, at hun hellere ville til bal. Så Else nåede aldrig til bal i forsamlingshuset som teenager.

Else begyndte at komme sammen med Børge Pedersen – der i øvrigt også er født og opvokset i Ungersbjerg – da hun var 17 år. På Elses 18 års fødselsdag blev de ringforlovet. Else blev gravid, og parret blev gift 3. juledag 1952 og flyttede ind i et lille bindingsværkshus, Mullerødvej 10. Her boede de ca. et halvt år, hvorefter de lejede Ejvind Andersens hus på Mullerødvej 13.

I huset her var der koldt vand fra en ”vrikkepumpe,” og der var også et gammeldags wc, men begge dele var dog i bryggerset, så de ikke behøvede at gå udenfor.

I Mullerød blev de så ”moderne”, at de lejede en halvautomatisk Ferm vaskemaskine én gang om måneden sammen med genboen. Else og Sinne startede med at fyre op under gruekedlen, hvor tøjet blev kogt, så skulle vand og tøj over i den lejede vaskemaskine, hvor det stod og skvulpede frem og tilbage, dernæst skulle det skylles i koldt vand fra pumpen, og sluttelig kom det igennem den vrider, der sad øverst på vaskemaskinen, så det meste af vandet kunne trykkes ud. Efter nogle år på den måde blev vrideren på vaskemaskinen droppet, og de havde nu en elektrisk centrifuge, hvor vandet fra tøjet kunne slynges ud. Det var i øvrigt købmanden i Skårup, som udlejede ”Ferm-vaskemaskinen”.

Else oplevede også at være gravid samtidig med sin mor, Anna, hele to gange. Elses de to ældste børn og Elses to yngste søskende kom senere til at gå i klasser sammen på Dreslette Sogneskole.

Else og Børge flyttede efter nogle år i Mullerød til Snave – Snavevej 45. Her boede Elses mormor og morfar nu, og da Elses bedstemor var plejekrævende, indgik de en aftale om, at Else og Børge og deres nu 4 børn kunne bo i huset.

Bedsteforældrene skulle have stue og soveværelse, og Elses familie skulle bo i den resterende del af huset. Else forældre insisterede på, at Else og Børge skulle have forkøbsret på huset, da Else nu skulle passe bedstemoderen. Dengang i 60'erne var der ikke alderdomshjem eller plejehjem i nærheden. Bedstemoderen skulle derfor helt til Middelfart for at komme på plejehjem. I stedet fandt de så i fællesskab løsningen med at dele huset med Elses familie.

Det var dog primært Elses bedstefar, som tog sig af bedstemoderen. Men efter 2 år fik bedstemoderen en

hjerneblødning og døde. Else husker det var op til jul. Bedstefaderen valgte kort tid efter at flytte på plejehjem i Tommerup for at være tættere på sin yngste datter Mary. Og i den forbindelse fik Else og Børge nu mulighed for at købe huset på Snavevej 45 for 27.000 kr.

Else husker også en episode fra omkring 1970`erne, hvor Else og Børge og børnene skulle en tur til Kværndrup i deres nye brugte bil. De nåede dog ikke længere end til Trunderup ved Hårby – så faldt det ene hjul af. Hvordan de fik ringet efter hjælp, husker Else ikke, men de har jo nok bedt om hjælp i et af husene i nærheden.

Centralvarme og badeværelse med toilet med træk og slip fik Else og Børge i 1966 i huset i Snave. Telefon fik de først i 1977.

Else kom på sin første udenlandsrejse engang sidst i 90`erne. På det tidspunkt var Børge afgang ved døden. Laila – deres yngste – var kommet til Skotland for at arbejde som sygeplejerske. Else havde fra starten været bekymret for

rejsen – og næsten alt gik galt – men de kom da frem med 7 timers forsinkelse, siger Else

Elses arbejdsliv

Inden Else blev dagplejemor i 1970`erne, havde hun sæsonarbejde med blandt andet jordbærplukning og arbejdede lidt for de ældre med rengøring, og hvad de ellers måtte have behov for. Else blev som én af de første kommunal dagplejemor i Haarby kommune. Else var dagplejemor i mange år, men da der på et tidspunkt kom nedskæringer indenfor området, stoppede hun.

Som stadig aktiv på arbejdsmarkedet blev Else så opvasker på Gl. Avernæs og, som Else selv udtrykker det: ”med Danmarks skønneste udsigt for opvaskere”. Else gjorde også rent på Gl. Avernæs. Hun var der i 9 år.

Else gik på efterløn som 60-årig.

Else og Børges egen familie

Else og Børge fik 6 børn – 5 drenge og én pige – og i dag er der p.t. 6 børn – 18 børnebørn – 19 oldebørn og 1 tipoldebarn.

I sin fritid som voksen var Else og i øvrigt 8 af de 10 søskende aktive indenfor dilettant. Else har både været aktør, sufflør og instruktør i Dilettantstykkerne, der blev opført hver vinter i Dreslette Forsamlingshus gennem en årrække. Else var også med, da Haarby Amatør Teater (HAT) startede op. Else og lillebror Kurt var på kursus i at instruere en vinter. Efterfølgende blev Landmandsliv sat op, og HAT blev nu en realitet som forening.

6 ud af de 10 søskende bosatte sig i Snave og nærmeste omegn. De to søskende, der bor længst væk, er Elses søster

Inge, der gennem mange år boede i Verninge og nu bor i Tommerup, og hendes bror Egon, der bor i Saltofte. Else mener, at når ingen er flyttet længere væk, skyldes det, at alle har fundet både arbejde og ægtefæller i lokalområdet. Anna og Magnus' familie tæller i dag over 150 personer.

Else og Børge 1977

Kirsten Drejer Nielsen og Lene Larsen

Vejskilte

I Lokalhistorisk Arkiv er der en stor samling skabeloner til tekst på vejskilte, udskåret og brugt af Malermester Marius Thode. Han boede i lejligheden i Dreslette Forsamlingshus, hvor han sammen med sin kone Sofie var værtspar.

Skabelonerne til vejskiltene er udskåret i hvidt karton, de farver, der er brugt på skabelonerne, er enten svenskrød eller sort, duppet på med pensel.

Vejskiltene har fået frisk maling efter behov, det ses at de er brugt mange gange.

De ældste vejvisere, her forsynede med påskrift, var hvidmalede stenpæle, hvoraf en er bevaret på hjørnet af Nørrelundsvej og Herredsbjerg. Påskriften var med svenskrød farve, hvorunder en påmalet pil angav retningen til målet.

En tilsvarende stenpæl stod hvor Snavevej / Dreslettevej drejer om ad Søbrovej. Den blev fjernet, da krydset blev renoveret mellem 1965-68. Indtil da var der en græskant midt i vejkrydset, som der var på næsten alle andre T-kryds.

Den eneste, der i dag er bevaret, er ved Dreslettevej / Mosegårdsvej.

Måske er stenpælene fra den tid, da Assens / Fåborg landevejen indtil ca 1800 gik ad Høedgyde / Dreslette og videre gennem Skårup. I Lokalhistorisk Arkiv er et Postkort af husene på Kirkevej, hvor en pil viser, hvor diligencen holdt.

Af Marius Thodes skabelonsamling ses, at også erhvervsdrivende fik deres skilte fremstillet hos ham.

Arne Rasmussen

"ENEMÆRKETS PRIS"

Mel.: "Jeg ser de bøgelyse øer"

1.

Ved Helnæs ligger Enemærket for vor fod
og spejler sig ved havglimt, hvor bølgens brusen stod.
Vi finder ingen plet på jord til større velbehag. -
her henter vi vor styrke til hverdags stres og jag.

2.

Mens nattergalens trille slår, går solen ned i vest
og folket spidser øren og slipper dagens læst,-
fra solopgang til skumring - og stjerneklare nat
da nyder vi vor' hjemegn, - den egn, hvor vi er sat!

3.

I fordums tid hver bakker, -dal, - blev kaldt som flyvesand,
men bondens flid og kunnen fik gjort et agerland,
hvor korn og roe står på rad for skaffen til vort bord, -
vi priser tidens slægter, der plejed' vores jord!

4.

Vil nogen frydes ved naturens stor- fuldkommenhed,
så hør på vores bud:" Kom til Enemærket ned!"
Vi deler gerne vores plet med den, der har behov
for blik mod hav og bakke, mod marker og med skov.

Sangen kommer fra Holger Eriksen Enemærket, forfatteren er ukendt.

Jørgen Pilegaard

Jørgen Pilegaard er født 2. februar 1937 på gården Nymarksholm, hvor han bor den dag i dag.

I 1932 bliver hans forældre, Anna og Asger Pilegaard, gift og de køber Nymarksholm i Mullerød. Til gården hører 40 tdr. land jord, 3 heste, 11 køer, 5 søer + smågrise, høns, duer og får. Der er en fodermester, 1 karl og en pige i huset. Fra 1932 til 37 er der kommet 3 børn, Marta og tvillingerne Jørgen og Søster.

Jørgen startede i Mullerød skole i 1944, og han kom alene, fordi begge søstre var syge af skarlagensfeber. Skolen gik Jørgen ikke så meget op i, og han nåede da også at få nogle "kærligheds klap" af frk. Sellebjerg. Engang, da det var frygteligt snevejr, begyndte Jørgen og Søster at gå til skole,

men de vendte om. De turde ikke gå hjem til mor, så de gemte sig i stalden hele dagen.

De blev større og så kom pligterne, de var med i marken, der skulle hakkes foderroer og kålrabi. Til sukkerroerne kom roeforvalter Eriksen fra Ebberup med mandskab, som fik kost, når de var der, og så videre til næste gård. Roerne skulle hakkes 3 gange.

Hr. og Fru. Låge og Jørgens far oppe på vognen ca 1945

I høsten kom der en daglejer og en kone. Hele familien var i gang, det var hårdt arbejde for børnene, men der var også pusterum, og så løb de til stranden for at bade.

Selv om der på gården var en fodermester og en pige, skulle Jørgen og Søster også hjælpe til i stalden. Der skulle raspes roer, (" det midterste af en kålrabi smagte rigtig godt," siger Jørgen) køerne skulle vandes, og de hjalp med at malke. Engang skulle Jørgen og Søster ud på marken og vande køerne. Der var en brønd derude, men dækslet var meget tungt, så de havde svært ved at løfte det, og fordi det tog for lang tid at vande køerne, vankede der en endefuld, da de kom tilbage.

Da Chr. Skov var karl hos dem, kom de med i Kjærs grusgrav efter grus, det var en hel udflugt, som foregik med hest og vogn.

Den eneste ferie Jørgen har været på som barn, var ude hos Hr. og Fru Låge, som ejede Slotskroen i Nørregade i

Odense. Ferien varede i 2 dage, og det var under krigen. Efter krigen var han med familien Låge på Fanø.

Der var også får på Nymarksholm, og når de skulle klippes hjalp Anna Mikkelsen på nabogården til. Hvor ulden blev ordnet, kan Jørgen ikke huske.

Engang havde faderen lavet en fin fluesmækker af gamle gummistøvler. Det mente Søster også, at hun kunne, men hun tog et par nye gummestøvler. Den var ikke så god, for i krigens tid var det næsten umuligt af få den slags ting.

Jørgen husker også, under krigen, at en engelsk flyver fløj under telefontrådene på deres mark, den var på vej til Helnæs. De så også tyske soldater på motorcykel, men Jørgen syntes ikke de mærkede meget til krigen. Selvfølgelig var der rationering på alting, men de havde mange råvarer selv og en stor køkkenhave.

Engang var faderen så heldig at vinde i lotteriet, og han byggede så et stort hønsehus for pengene. Æggepengene skulle moderen bruge på varer fra Dreslette brugs, til bager og til fiskemand, som alle kom kørende med varerne. Dengang betalte man 1 gang om måneden. Mælkekusken fik seddel med på mejeriet, og så havde han smør og ost med tilbage.

1944 Laurtis Bang og Verner Skamris

I 1951 blev Jørgen og Søster konfirmeret. Laden blev ryddet, og der blev holdt stor fest, hvor hele familien var inviteret. I forvejen havde Jørgen af sin faster fået et ur, men det var så fint, at han ikke turde gå med det, og Søster havde fået en cykel.

Som 14 årig blev Jørgen nu karl på gården. Han kom ikke ud at tjene andre steder, for der var brug for ham på gården.

I 1950 fik de malkemaskine, som nogle af de første på egnen. Det var en stor lettelse i det daglige arbejde. Så gik tiden med hårdt arbejde fra morgen til aften.

I 1956 blev den første traktor købt, en Porche Allgaier, men de havde stadig 2 heste. Fodermesteren bliver på gården til ca. 1958, og på det tidspunkt holder den sidste unge pige i huset også. Derefter er det Jørgen, som driver gården, sammen med hans far og mor.

Jørgens far Asger og barnebarnet Kurt 1960

Der kommer flere maskiner til på gården. De køber grønthøster og roeoptager sammen med Gunner Mikkelsen på nabogården. Før den tid tog de foderroerne op med håndkraft. Høsten blev klaret med maskinstationens hjælp.

1959 Jørgens fætre ved Ford Zephyren

1967 Ford Taunus i gården på Nymarksholm

I 1959 tog Jørgen og hans far kørekort, og de købte en Ford Zephyr, som senere blev udskiftet med en Ford Taunus.

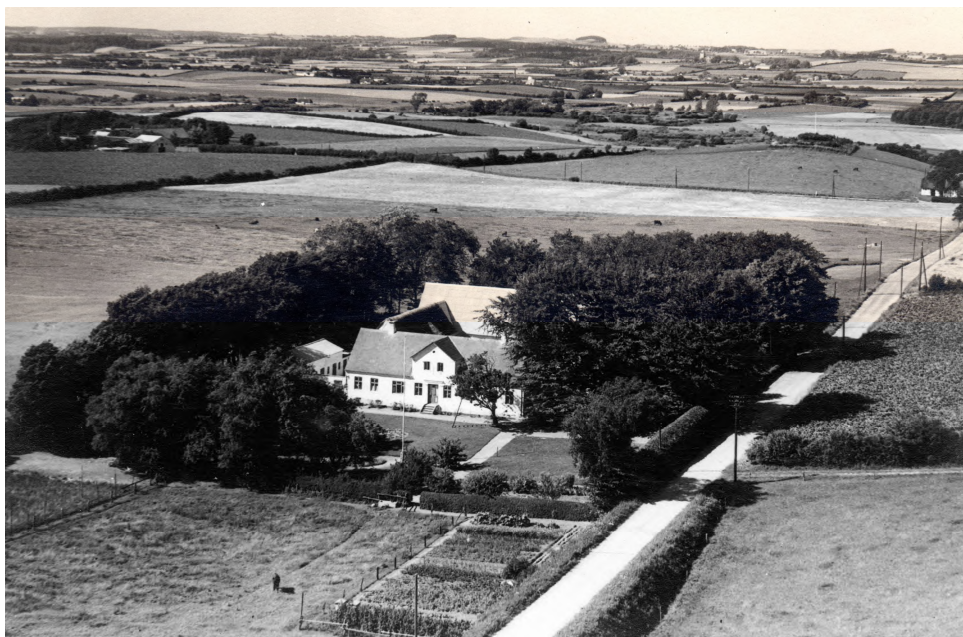
Jørgen overtager gården 1. januar 1973. Faderen døde i 1979 og moderen i 1996.

I 1980'erne solgte Jørgen malkekøerne, men havde stadig tyrekalve til opfodning og slagtegrise. Han passede selv jorden med hjælp fra maskinstation.

I 1998 stoppede Jørgen med grisene og forpagtede jorden ud, og han gik på efterløn. I 2007 solgte Jørgen jorden til Thomas på Højtofte. Han beholdt skoven og gården, hvor han stadig bor.

I de senere år har Jørgen været vidt omkring, Barcelona, Paris, Rom, Østrig, Kina, Skotland - det var meget store oplevelser. Derudover har han været i sommerhus rundt i det meste af Danmark ved sine venner.

Dagligdagen klarer Jørgen selv, han laver hver dag varm mad til middag, han gør selv rent og han stryger alt sit tøj. Han har køkkenhave og blomsterhave, som han passer, og så er han meget hyggelig at besøge.

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Medlemskontingent 2018 100kr.

Medlems navn

Kvittering

Betal til en fra bestyrelsen eller på generalforsamlingen.
eller benyt konto nr. 2028 7984-408-097

Bestyrelsen:

Formand & Arkivråds repræsentant:

Mogens Hjorth, Søbrovej 34, 5683 Hårby,
tlf. 24201130 M24201130@gmail.com

Næstformand:

Lissa Jensen, Skovhaverne 1, 5683 Hårby
tlf. 64771425

Arkivleder:

Arne Rasmussen, Brunshusevej 36, 5683 Hårby,
tlf. 64771553 & 23801788 kr.aakaer@gmail.com

Kasserer:

Kirsten Drejer Nielsen, Snavevej 19, 5683 Hårby
tlf. 40940910

Sekretær:

Hanne Boel Nielsen, Nellemosevej 51, 5683 Hårby
tlf. 64771034

Anna Jaska, Skovhaverne 3, 5683 Hårby
tlf. 64771653 & 51645198

Lene Larsen, Kallehavegyden 10, 5683 Hårby
tlf. 22253953